

са изминаха нито четири недѣли отъ побѣгването на момичето, всичкитѣ мои предвиждания са изпълниха. *Л. Д. 1875 р. 138.*

Побѣдоносецъ *с. м.* побѣдоносецъ: Българи славни побѣдонохцы! *Гн. 14.*

Побѣджъ *м. св.* Побѣждавамъ Побѣдявамъ *м. дл.* преодолю, преодолювамъ: Но найподиръ добродѣтелята когато е кротка, невинна, смиренна побѣдява сичко (*surmonte tout*). *Т. 244.*

Побѣлѣжъ *м. св.* 1) побѣлѣю: Угаръ сѣсъ мяку побѣли! *Ч. 208. 2)* посѣлѣю: Сегана сме ѿра остарѣле, Остарѣле ѿра побелѣле. *Пс. 13, 149.*

Побѣржъ *м. св.* Побѣирамъ *м. дл.* 1) вмѣщу,—аю, помѣщу,—аю: Устата на быта толкосъ сѣ широка, щото може да побере единъ канкъ съ нѣколко хора. *Л. Д. 1871 р. 114.* Всяка кутійка побира по 130 писма *ib. р. 201.* Амфитеатрътъ побиралъ до 30000 души. *ib. 74 р. 123.* Полковникътъ бѣ тежичкъ, най-високъ и найдебелъ и едва го побирахъ широкитѣ му и скъпи дрѣхы. *Тб. 63. 2)* усвою, усвояю: Главата ми не побира таква мѣдри нѣща. *Л. Д. 1872 р. 95.* Всичкы знанія, до които нашити прѣдѣды достигнали, може всякъ единъ да ги побере. *ib. 74 р. 108. 3)* соберу, собираю: Колкото се относи до виното, което пиятъ тая вечеръ, побиратъ отъ всѣкого пари и го заплащатъ. *Б. Е. Люб. 16.* **Побѣржъ са Побѣирамъ са** вмѣщусь,—аюсь; помѣщусь,—аюсь: Въ кошницѣ ся не побира. *Ч. 139.* Съборътъ става още поголѣмъ и понатиснатъ, дори и подъ стряхата не можи да са побере. *Зж. 34.* Пѣвече нѣшто не можѣ да измисли твойтъ мозъкъ, който се побира въ единъ напърстекъ. *Рш. 19.* Нѣ кога да си трѣгне, лисицата не са побрала вече въ дупката. *Сб. 55.*

Побѣснѣжъ *м. св.* Побѣснѣявамъ *м. дл.* възбѣшусь, бѣшусь, неистовствую: И азъ до толкосъ бѣхъ побѣснѣялъ, щото посѣгнахъ за този ножъ. *Э. Г. 94.* **Побѣснѣялъ** бѣшеный, изступленный: Само природата можа да раздѣли тѣзи побѣснѣли неприатели. *Л. Д. 1871 р. 223.* **Побѣснѣяване** *с. с.* бѣшенство: О колко е страшно, туй майчиното побѣснѣяване! (*O der mütterlichen Wuth!*) *Э. Г. 60.*

Побивъ *с. м.* сванъ: Што бѣ (на кале) побивъ побивала (Самовила) Се юнаци погодени. *М. 10. ср.* подбивъ.

Побижъ *м. св.* Побивамъ *м. дл.* 1) вобью, вбиваю; воткну, втыкаю; водружу, водружаю: Здравно побита една върлина (просторъ)... Освѣнъ тѣжъ върлина трѣбва да има еще и два дерека побити на разстояние 1½ растежъ. *Л. Д. 1869 р. 206.* Юнаци Бояна послушахъ, Наредъ си сабли побихъ. *Д. 17, 51—53.* Аленъ си прѣпорецъ побили. *ib. 28, 35.* Я побийте криви харби. *Ч. 280.* Па ѣж (главица) на колъ побии. *М. 153. 2)* собую, сбиваю цѣну: Корытанката не смѣе на общото хоро да